

Česká školní inspekce

Jihomoravský inspektorát

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

Speciální školy Znojmo

Horní Česká 15, 669 51 Znojmo

Identifikátor školy: 600 025 896

Termín konání inspekce: 31. květen – 3. červen 2004

Čj.:	11-1042/04-11066
Signatura:	kl6zx506

PŘEDMĚT INSPEKČNÍ ČINNOSTI

Předmětem inspekční činnosti bylo zjištění a zhodnocení:

- ❖ personálních podmínek vzdělávací a výchovné činnosti ve Speciálních školách Znojmo ve školním roce 2003/2004 vzhledem ke schváleným učebním dokumentům,
- ❖ materiálně-technických podmínek vzdělávací a výchovné činnosti v přípravném stupni pomocné školy, pomocné škole, zvláštní škole, praktické škole, speciální mateřské škole při nemocnici, speciální základní škole při nemocnici, školní družině a internátě ve školním roce 2003/2004 vzhledem ke schváleným učebním dokumentům,
- ❖ průběhu a výsledků vzdělávání a výchovy ve speciální mateřské škole při nemocnici, přípravném stupni pomocné školy a pomocné škole, ve zvláštní škole v předmětech matematika, český jazyk a pracovní výchova, v praktické škole v předmětech matematika, rodinná výchova, výtvarná výchova a ruční práce, ve speciální základní škole při nemocnici v předmětech český jazyk, matematika, fyzika, německý jazyk a praktické činnosti ve školním roce 2003/2004 vzhledem ke schváleným učebním dokumentům.

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Speciální školy Znojmo zřídil jako příspěvkovou organizaci Jihomoravský kraj, Žerotínovo náměstí 3/5, Brno. Škola sdružuje přípravný stupeň pomocné školy (kapacita 6 žáků), pomocnou školu (dále také PŠ, kapacita 70 žáků), zvláštní školu (dále také ZvŠ, kapacita 224 žáků), praktickou školu s dvouletou přípravou (dále také PrŠ, kapacita 20 žáků), speciální základní školu při nemocnici (dále také SpZŠ, kapacita 15 žáků) a speciální mateřskou školu při nemocnici (dále také SpMŠ, kapacita 15 dětí). Součástí školy jsou školní družina (kapacita 40 žáků), školní klub (kapacita 25 žáků), internát (kapacita 52 lůžek) a školní jídelna (kapacita 280 jídel). V době inspekce bylo ve 30 třídách vzděláváno celkem 227 žáků. Z toho v přípravném stupni 6 žáků, v pomocné škole 61 žáků (podle programu pomocné školy 30 žáků, podle rehabilitačního programu 21 žáků a ve třídě pro žáky s autismem 4 žáci), ve zvláštní škole 153 žáků a v praktické škole 12 žáků. Ve speciální mateřské škole při nemocnici je podle hospitalizace průměrně 8 dětí a speciální základní škole při nemocnici 15 žáků. Jednotlivé součásti jsou umístěné celkem v sedmi budovách.

HODNOCENÍ PERSONÁLNÍCH PODMÍNEK VZDĚLÁVACÍ A VÝCHOVNÉ ČINNOSTI VZHLEDEM KE SCHVÁLENÝM UČEBNÍM DOKUMENTŮM

Ve školním roce 2003/2004 realizovalo vzdělávací a výchovnou činnost ve speciálních školách třicet sedm učitelů, dvacet vychovatelů a dva asistenti pedagoga. Deset učitelů a dvacet vychovatelů nesplňovalo podmínky odborné a pedagogické způsobilosti dané příslušným právním předpisem. Výchovná poradkyně neabsolvovala kvalifikační studium pro výchovné poradce. Jejich zaujetí pro práci, vysoké osobní nasazení a v mnoha případech víceletá praxe ve speciálním školství však tento nedostatek kompenzovaly a kladně ovlivňovaly celkově velmi dobrou kvalitu výuky. Vzhledem k dosaženému vzdělání

vyučujících byla skladba úvazků účelná. Při výuce v přípravném stupni, rehabilitačních třídách a u dětí s autismem souběžně působí s učiteli vždy vychovatelka, pro jednoho žáka je navíc ještě osobní asistentka. Dále na škole působí romská asistentka.

Organizace provozu školy i jejích součástí je písemně stanovena v rádech a dalších vnitřních dokumentech. V nich jsou také deklarovány povinnosti zaměstnanců a jejich práva. Na pracovníky, zodpovídající za činnost jednotlivých úseků a pracovišť, jsou delegovány pravomoci. Zavedený systém pravidelných porad umožňuje dobrý vzájemný přenos informací. Pedagogická rada a metodická sdružení svou činností přispívají k zabezpečení chodu školy, organizování akcí i zkvalitňování výchovně-vzdělávacího procesu.

Vedení zaměstnanců ředitel školy založil na posilování jejich spoluzodpovědnosti za kvalitu činnosti školy a její dobré jméno. Snaží se využívat jejich nápady a tím podporovat aktivitu. Umožňuje jim doplnit si vzdělání i prohlubovat sebevzdělávání, do kterého se on i většina pedagogů zapojuje. To probíhá nejen formou účasti na seminářích, ale škola sama pravidelně pořádá pedagogický den, na kterém se setkávají učitelé a odborníci k diskusi nad speciálně-pedagogickou problematikou. Činnost v této oblasti je promyšlená, vychází především z potřeb školy. Začínajícím pedagogům poskytuje metodickou pomoc zkušená učitelka. Méně promyšlená a systematická je však kontrolní a hospitační činnost. Zástupkyně ji stejně jako ředitel provádí v minimálním rozsahu. V této oblasti nemají ujasněny cíle, průběh vzdělávání při hospitacích je pouze popisován bez hlubší analýzy a závěrů, které by pedagogům poskytovaly výstižnou zpětnou vazbu o úrovni jejich práce a umožňovaly systematické zkvalitňování vzdělávacího procesu. Kontrolní činnost je spíše nahodilá a neposkytuje vedení školy vždy dostatečné informace, což se projevilo v některých případech v rozdílnosti vybavení a znalosti skutečného průběhu vzdělávání na některých pracovištích.

Pro hodnocení pracovníků školy i jejich odměňování slouží zveřejněná kritéria. Sebehodnocení zaměstnanců ve škole zavedeno není.

Personální podmínky výchovně-vzdělávací činnosti mají dobrou úroveň.

HODNOCENÍ MATERIÁLNĚ-TECHNICKÝCH PODMÍNEK VZDĚLÁVACÍ A VÝCHOVNÉ ČINNOSTI VZHLEDEM KE SCHVÁLENÝM UČEBNÍM DOKUMENTŮM

V hlavní, převážně bezbariérové budově na ulici Horní Česká 15, jsou třídy 6. – 9. ročníku ZvŠ a jedna *rehabilitační třída* pro tělesně postižené žáky. Je v ní jedenáct kmenových tříd a sedm vhodně vybavených odborných učeben, které velikostí většinou odpovídají počtu žáků. K podnětnosti prostředí přispívá i nový žákovský nábytek, převážně výškově nastavitelný. Škola nemá vlastní tělocvičnu. K pohybovým aktivitám využívá poměrně malé rehabilitační sály, které svým prostorovým uspořádáním nejsou pro výuku *tělesné výchovy* příliš vhodné. Nepříznivá situace je řešena využíváním sportovní haly místní tělovýchovné jednoty. Do areálu hlavní budovy patří školní hřiště, které je v současné době v rekonstrukci a pěkně upravená školní zahrada.

Na odloučeném pracovišti Jezuitské náměstí 1 jsou s výjimkou 2. ročníku umístěny zbývající třídy ZvŠ, tři třídy PŠ a tři oddělení školní družiny. Žákům jsou k dispozici čtyři odborné učebny s potřebným vybavením. Nedostatečná zvuková izolace mezi třídami v této budově byla příčinou občasného vzájemného narušování při výuce.

Na ulici Veselá 8 je ve třech velmi pěkně a účelně vybavených kmenových třídách, 2. ročník ZvŠ a dvě třídy PŠ, z nichž jedna je pro děti s lékařskou diagnózou autismus. Praktické

dovednosti žáci získávají ve cvičné kuchyni. V přízemí je školní jídelna, ve které se stravují žáci a zaměstnanci školy i zájemci z řad veřejnosti. V poschodí jsou umístěny poměrně stísněné čtyřlůžkové a pětilůžkové pokoje školního internátu s týdenním provozem. Společenský sál, herny a rehabilitační sál jsou vybaveny pro volnočasové aktivity žáků.

V *PrŠ*, sídlící na ulici Jana Palacha 2, jsou dvě menší, příjemně vyzdobené a vhodně vybavené třídy novým žákovským nábytkem. K rozvoji manuálních zručností a pohybových dovedností žáků slouží dvě dílny, cvičná kuchyně a rehabilitační sál.

V Dětském centru na ulici Mládeže 10 jsou umístěny ve dvou třídách přípravný stupeň a 1. ročník *PS*. Žákům je k dispozici také herna.

Pro vzdělávání hospitalizovaných dětí jsou na dětském oddělení nemocnice vyčleněny dvě třídy. Ta, kterou užívá *SpMŠ*, má útulný ráz s příjemně působící výzdobou. Vybavení nábytkem, hračkami a didaktickými pomůckami je velmi dobré a odpovídá specifickým potřebám zařízení tohoto typu. Pouze nároky na spotřební materiál jako jsou omalovánky, dětské časopisy a pracovní listy nejsou plně uspokojeny. Jejich spotřeba je vzhledem ke specifice práce s dětmi vysoká a chybí možnost rozmnožování těchto materiálů. Prostorově ne zcela vyhovující třída *SpZŠ*, která není dostatečně podnětná pro výuku žáků, je v době mimo vyučování využívána k jiným účelům.

Klienti denního stacionáře sv. Damiána, který byl zřízen charitou v Hradišti, Mašovická 10, jsou individuálně vzděláváni ve třídě pomocné školy. Její stísněné prostory v současné době neumožňují vždy pracovat s žáky na odpovídající úrovni.

Chodby ve všech budovách patřících škole jsou pěkně vyzdobeny především zdařilými žákovskými pracemi.

Učebnicemi a pracovními sešity jsou žáci ve škole vybaveni velmi dobře. Také učebních pomůcek pro jednotlivé předměty i speciálních, včetně kompenzačních pro postižené žáky je ve škole dostatečné množství. Na tvorbě jednoduchých názorných pomůcek, které často iniciativně zhotovují vyučující, se občas v rámci *pracovní výchovy* podílejí i žáci, což přispívá k jejich pocitu sounáležitosti se školou a uvědomění si možností praktického využití získaných dovedností. Počítačová učebna v hlavní školní budově je vybavená jedním učitelským a deseti žákovskými počítači, které jsou síťově propojené s přístupem na Internet. Škola je získala v rámci celostátního projektu. K vyšší efektivitě výuky přispívá i možnost projekce práce na učitelském počítači prostřednictvím dataprojektoru. Ve druhé počítačové učebně, na Jezuitském náměstí 1, je pět síťově propojených počítačů, které si škola pořídila z vlastních prostředků. Jeden je připojen k Internetu. Další pracoviště mají ojedinele k dispozici samostatný počítač. Audiovizuální technikou, většinou umístěnou ve třídách, jsou jednotlivá pracoviště vybavená velmi dobře. Zpestření výuky ve škole umožňuje dostatečné množství výukových programů a videokazet. Výjimku tvoří *SpZŠ při Nemocnici*, jejíž vybavení pro výuku většiny předmětů je nedostačující. Školní učitelská knihovna je pravidelně doplňována odbornou literaturou, fond žákovské knihovny je starší. K bezproblémovému pohybu tělesně postižených žáků na jednotlivých pracovištích slouží pevné i mobilní schodové plošiny, v hlavní budově osobní výtah, k práci s nimi zvedáky.

Ověřování efektivity využívání materiálního vybavení provádí vedení školy především v rámci hospitační činnosti a při běžné kontrole. Zjištění jsou projednávána na poradách vedení a pracovních poradách. Na základě písemných požadavků učitelů předaných vedoucími jednotlivých pracovišť, metodických sdružení a předmětové komise, ředitel školy stanoví priority a podle finančních možností je postupně realizuje. Často se daří získávat nové učební pomůcky formou sponzorských darů.

Materiálně-technické podmínky vzdělávací a výchovné činnosti měly celkově velmi dobrou úroveň.

Vzdělávací programy

Realizace vzdělávacích programů

Výuka probíhala v souladu s *Vzdělávacím programem zvláštní školy*, čj. 22 980/97-22 s platností od 1. září 1997, *Vzdělávacím programem pomocné školy a přípravného stupně pomocné školy*, čj. 24 035/97-22 s platností od 1. září 1997, *Rehabilitačním vzdělávacím programem pomocné školy*, čj. 15 988/2003-24 s platností od 1. září 2003, *Vzdělávacím programem praktické školy dvouleté*, KKOV 78-62-C/002 čj. 16 735/93-24 s platností od 1. září 1993, *Vzdělávacím programem základní školy* čj. 16 847/96-2 s platností od 1. září 1996.

Individuální vzdělávací programy pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami ve zvláštní škole vypracovávají učitelky ve spolupráci s odbornými pracovníky SPC a PPP. Kvalitně a pečlivě jsou zpracovávány individuální vzdělávací programy pro žáky pomocné školy s hlubším postižením. Základem pro jejich zpracování je celkový zdravotní stav žáků, vstupní znalosti a dovednosti. Zaměřují se na jejich komplexní rozvoj s důrazem na podporu schopnosti dorozumět se a být schopen zvládnout základní sebeobslužné činnosti.

Vzdělávací programy jsou realizovány v souladu s údaji v rozhodnutí o zařazením školy do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení.

Výchovně-vzdělávací program speciální mateřské školy při nemocnici vychází především ze zkušeností a praxe učitelky, která v ní působí. Formálně je zpracován podle Rámcového programu pro předškolní vzdělávání (Věstník MŠMT, ročník LVII, sešit 5, 2001, čj. 14 132/01-22). Obsahově však čerpá ze starších materiálů. Přestože je orientován spíše na výchovné složky než na komplexní pojetí rozvoje dítěte, odpovídá současným požadavkům kladeným na výchovu a vzdělávání v předškolních zařízeních.

Realizace výchovně-vzdělávacího programu v SpMŠ je v souladu s obecnými cíli předškolní výchovy.

Učební dokumenty

Vzdělávání probíhá v souladu s realizovanými vzdělávacími programy. Škola využila možnosti a upravila učební plán 9. ročníku ZvŠ, jehož rozsah nepřesáhl povolených třicet procent. Ve SpZŠ při nemocnici jsou vyučovány všechny předměty kromě hudební výchovy a tělesné výchovy, a to v kratších výukových celcích v rozsahu čtyř vyučovacích hodin v jeden den, což umožňuje příslušný právní předpis. Vzhledem k rozdílnému stupni a rozsahu postižení mají někteří žáci ZvŠ a PŠ vypracován individuální vzdělávací program. V třídních knihách tříd PŠ, ve kterých jsou vyučovány dva stupně, není průkazně zachycen průběh vzdělávání obou stupňů.

Výuka je v souladu s učebními dokumenty realizovaného vzdělávacího programu. Vedená dokumentace, s výjimkou tříd PŠ, kde jsou zařazeni žáci dvou stupňů, průkazně zachycuje průběh vzdělávání.

Povinná dokumentace a dokumentace zachycující průběh výchovně-vzdělávací práce speciální mateřské školy při nemocnici je vedena průkazně.

Kontrola naplňování učebních osnov a plnění výchovně vzdělávacího programu SpMŠ

Naplňování učebních osnov vedení školy sleduje jen okrajově při hospitační činnosti. Pouze ve třídách, kde jsou žáci vyučováni podle individuálních plánů je jejich plnění pravidelně vyhodnocováno a vzdělávací obsah upravován tak, aby odpovídal aktuálním potřebám žáků.

Kontrolní činnost naplňování výchovně-vzdělávacího programu SpMŠ nemá odborně metodický charakter zohledňující specifiku předškolní výchovy.

System kontrol naplňování učebních osnov není zcela účinný, kontrola plnění výchovně-vzdělávacího programu v SpMŠ není účinná.

Organizace výchovně-vzdělávacího procesu

Rozvrh hodin s výjimkou IV. pomocné třídy, kde v jednom dni probíhala výuka hudební výchovy v rozsahu dvou vyučovacích hodin (týdenní dotace předmětu), odpovídal psychohygienickým požadavkům na skladbu rozvrhu vzhledem k náročnosti jednotlivých předmětů. Nedostatky byly zjištěny ve ZvŠ, PŠ a PrŠ, kde přestávka po druhé vyučovací hodině trvala místo 20 min pouze 15 min. SpZŠ při nemocnici měla v průběhu výuky pouze jednu přestávku, a to po druhé vyučovací hodině, což je rovněž v rozporu s příslušným právním předpisem. Školní řád obsahuje všechny body stanovené vyhláškou. Neopomíjí ani práva žáků. Informace žákům průběžně poskytují učitelé, předsedové tříd a jsou zveřejňovány na nástěnkách. Rodiče jsou o výsledcích dětí pravidelně a prokazatelně informováni.

Organizace výchovně-vzdělávací činnosti nebyla plně funkční.

Organizaci výchovně-vzdělávací činnosti ve SpMŠ z psychohygienického hlediska velmi prospělo zavedení možnosti pobytu některého z rodičů s dítětem v tomto zařízení. Emocionální a individuální dětské potřeby jsou tak plně zabezpečeny a usnadňují nemocným dětem léčebný proces. I pro děti, s nimiž rodiče nemohli pobývat v nemocnici, organizovala učitelka činnosti vyváženě a citlivě, s ohledem na jejich zdravotní stav a aktuální potřeby. V přístupu k rodičům jednala přirozeně a kompetentně. Vhodným způsobem i příkladem jim poskytovala vzor jak s dětmi pracovat. Profesionálně je informovala nejen o projevech jejich dětí, ale i o postupech a metodách uplatňovaných v předškolním věku.

Organizace výchovně-vzdělávací činnosti odpovídala specifickým cílům předškolní výchovy.

Výchovné poradenství

Poradensko-preventivní činnost škola zajišťuje prostřednictvím výchovné poradkyně, metodičky prevence, třídních učitelů a osobních asistentek některých žáků. Výchovná poradkyně zastává funkci první rok a je přijata ke specializačnímu studiu. Její činnost je plánovaná. Prioritou je evidence, sledování vývoje a pomoc žákům, kteří vyžadují nadstandardní péči. Je realizovaná částečně individuálním přístupem ve vyučování, ale také systematickou nápravou zjištěných poruch učení a chování prostřednictvím nepovinných předmětů a specifických zájmových útvarů. Stejnou formou rozvíjí někteří žáci své dovednosti v oblasti sportu, hudební výchovy, cizích jazyků a výpočetní techniky. Hlavním cílem výchovného poradenství je dosáhnout začlenění každého vycházejícího žáka podle jeho schopností do systému dalšího vzdělávání za účelem vhodného uplatnění na trhu práce. Proto škola v rámci 9. tříd zajišťuje na dvou učilištích předprofesní přípravu a spolupracuje v tomto směru i s jinými školními i mimoškolními institucemi. Vycházejícím žákům a jejich rodičům poskytuje potřebné a včasné informace o volbě povolání mimo jiné i formou konzultačních hodin. O následném uplatnění žáků získává zpětnou vazbu. Metodička prevence ve spolupráci

s výchovnou poradkyní analyzuje a následně řeší případné výchovné problémy žáků. Vzhledem k nebezpečí vyšší ohroženosti žáků s mentální retardací je škola zapojena do znojemského komplexního programu primární prevence zaměřeného především na jejich ochranu před úrazy a nežádoucími vlivy. Prostředkem k dosažení uvedených cílů jsou besedy, hlubší spolupráce vedoucích pracovníků se žakovským aktivem, učiteli, vychovateli internátu a rodiči žáků. Taktéž jsou využívány propagační materiály a videokazety. Výrazná pozornost je věnována sledování absence žáků, jejich výchově ke zdravému životnímu stylu a smysluplnému využití volného času. Obě pověřené pracovnice vedou podrobnou dokumentaci, která měla i přes drobné administrativní nedostatky velmi dobrou vypovídací hodnotu.

Výchovné poradenství přispívá ke zlepšení výchovně-vzdělávacího procesu.

Průběh a výsledky výchovně-vzdělávací práce v přípravném stupni pomocné školy a pomocné škole

Hospitace proběhly ve všech třídách pomocné školy. Žáci vzdělávání podle rehabilitačního programu a někteří žáci vzdělávání podle běžného programu pomocné školy, jejichž rozsah postižení to vyžadoval, měli pro svůj optimální rozvoj kvalitně zpracován individuální plán. Příprava pedagogů byla promyšlena a pečlivá, tak aby bylo umožněno každému žákovi postupovat svým tempem a rozvíjet se podle svých možností a potřeb.

Vzdělávání probíhalo, s výjimkou třídy v budově charity, ve vhodně vybavených a velikostí odpovídajících třídách. Dostatečné množství názorných a stimulujících pomůcek, které pedagogové vyžívali při práci s žáky, pracovní a odpočinková místa umožňovaly jak nerušenou individuální práci, tak i potřebný klid pro odpočinek a relaxaci. Celkově prostředí tříd působilo příjemným, útulným dojmem.

Organizace výchovně-vzdělávacího procesu, stejně jako volené metody a formy práce většinou důsledně zohledňovaly rozsah, hloubku i specifika postižení jednotlivých žáků. Ve třídách, které navštěvovali žáci s příznivějšími předpoklady pro vzdělávání, probíhala výuka formou vyučovacích hodin, v nichž převládala společná práce při plnění zadaného úkolu. Méně byla zastoupena samostatná práce žáků a vzájemná spolupráce. Využití času pro individuální působení nebylo v některých případech zcela efektivní. Dominantní roli měly učitelky, kterým se ne vždy dařilo náročnost úkolu optimálně přizpůsobovat rozdílným možnostem žáků ve třídě. V důsledku toho pak někteří pasivně sledovali dění, místo aby plnili pro ně přijatelný úkol samostatně, nebo s asistentkou. Projevovalo se to pak také v jejich občasném problematickém chování. Činnosti byly zaměřeny na rozvíjení rozumových schopností, vytváření dovedností a návyků nezbytných pro osvojování základů čtení, psaní a počtů a zlepšování jemné i hrubé motoriky. Menší pozornost byla věnována zařazování cílené relaxace k uvolnění žáků. Naopak výuka v přípravném stupni pomocné školy, u žáků vzdělávaných podle rehabilitačního programu a žáků s autismem, byla vedena důsledně individuální formou. Přístupy učitelů i vychovatelů byly až příkladné. Respektovali aktuální stav žáků, pečlivě sledovali jejich naladění a využívali vhodných momentů k co nejefektivnějšímu působení. Vycházeli ze systematického sledování jejich pokroků, schopnosti dorozumět se a soustředit. Citlivě reagovali jak na výkyvy nálad žáků, tak i unavitelnost. Působení bylo zaměřeno na rozumovou a smyslovou výchovu, pěstování základů sebeobsluhy a dorozumívání.

Ve všech třídách pedagogové žáky získávali pro činnosti průběžnou motivací, neustalým oceňováním jejich výkonů, povzbuzováním i fyzickým kontaktem (pohlazením, odejmutím apod.). Zájem účinně vzbuzovali také využíváním oblíbených hraček, pomůcek a činností.

Atmosféra ve třídách byla klidná. Učitelky i vychovatelky svým vstřícným přístupem, vhodnými reakcemi na chování a projevy žáků i trpělivostí vytvářely prostředí, které přispívalo k navozování a rozvíjení pozitivního vztahu žáků ke škole. Pro rozvoj verbální i neverbální komunikace byl ve většině tříd dostatečný prostor, který žáci podle svých možností využívali. Hlasové projevy dospělých byly tlumené a zklidňující, pokyny směrem k žákům jednoduché a konkrétní. Pedagogové je trpělivě opakovali a důsledně se snažili, aby žáci zadané úkoly pochopili a zvládli. V případě potřeby využívali náhradní komunikaci.

Ve většině případů se vyučujícím dařilo poskytovat žákům okamžitou zpětnou vazbu o jejich momentálních výkonech a úspěšnosti i projevech chování. Při hodnocení byli objektivní, zaměřovali se na pozitivní hodnocení, které žáky stimulovalo pro plnění dalších úkolů.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v přípravném stupni pomocné školy a pomocné škole měly velmi dobrou úroveň.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy ve zvláštní škole

Český jazyk a matematika

Hospitace proběhly ve všech třídách ZvŠ. Učivo bylo probíráno v souladu s učebními osnovami a plynule navazovalo na předcházející látku. Vzdělávací cíle stanovené s ohledem na složení třídy a specifické potřeby žáků, byly reálné a převážně se je dařilo naplňovat.

Výuka probíhala převážně v kmenových třídách, z nichž většina velikostí odpovídala počtu žáků. Jejich výzdoba a vybavení vytvářely podnětné prostředí pro vzdělávání v těchto předmětech. Žáci často pracovali s učebnicemi a příležitostně s pracovními sešity. Vyučující pro ně také připravovali různé texty, úlohy i jednoduché názorné pomůcky, jejichž aplikace v hodinách přispívala k efektivnímu využití času a převážně umožňovala diferenciaci úkolů vzhledem k rozdílné úrovni znalostí a schopností žáků. Ojediněle byla výuka zpestřena prací s programy v počítačové učebně.

Ve většině hodin převažovaly frontální metody, při kterých učitelé řídili činnosti žáků. Méně se jim tak dařilo zapojovat všechny do výuky. Aktivita žáků byla vyšší během samostatných prací, při nichž byly úkoly lépe diferencovány s ohledem na jejich možnosti. Pozitivní vliv na aktivitu žáků mělo také průběžné využívání hravých a soutěživých prvků při řešení úkolů i nápaditých forem relaxace. Skutečnost, že práce ve skupině byla zařazena jen ojediněle negativně ovlivňovaly průběh hodin zejména ve třídách, kde byli žáci dvou ročníků. Činnostní pojetí při učení bylo využíváno více u mladších žáků. Tyto hodiny měly až vynikající úroveň. Úkoly byly při vyučování zadávány jasně a srozumitelně, žáci je poměrně rychle a bez zjevných obtíží chápali a plnili. Prokazovali dobré jazykové a čtenářské dovednosti, uměli využít chyb ke zdůvodnění početních úkonů a pravopisných jevů. Byli vedeni ke správnému matematickému a spisovnému vyjadřování, jen někdy k uvědomění si jak využívat své znalosti v praxi.

Vstupní motivace pro vzbuzení zájmu o výuku bylo využito v menší části sledovaných hodin. Průběžně však byli žáci motivováni vhodně zvolenými otázkami, zařazením zajímavých pomůcek a soutěží.

Příznivá pracovní atmosféra ve třídách podporovala důvěru, vyučující měli k žákům velmi pěkný vztah, akceptovali jejich osobnost. Ke komunikaci jim dávali příležitost především při opakování nebo vyvození učiva, ale malá slovní zásoba většiny z nich se velmi často projevovala mluvním neobratností. Obtížně se dařilo projev žáků kultivovat a vést je k širšímu, výstižnému a spisovnému vyjadřování. Žáci učitele respektovali, chovali se přiměřeně svému věku a projevovali snahu podle svých možností vést s nimi dialog. Méně příležitostí však měli k vzájemné komunikaci se spolužáky.

Hodnocení výsledků práce žáků i jejich projevů probíhalo v průběhu celé výuky. Preferováno bylo především slovní hodnocení a pochvaly. Žáci při něm získávali potřebnou zpětnou vazbu o své úspěšnosti i chování, která přispívala k posílení jejich sebevědomí. Systematicky tak byli způsobem, který odpovídal jejich schopnostem, vedeni k posilování pozitivních povahových vlastností a uvědomění si vlastních dosažených výsledků v oblasti naukové. V menší míře byli vedeni k hodnocení spolužáků, ojediněle k sebehodnocení. Zhodnocení individuálních výkonů žáků proběhlo v závěru menší části sledovaných hodin. Závěrečné shrnutí učiva s ohledem na nedostatek času jen někteří učitelé provedli společně s nimi.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy na zvláštní škole v předmětech český jazyk a matematika měly velmi dobrou úroveň.

Pracovní vyučování

Hospitace byly provedeny ve třídách druhého a třetího stupně zvláštní školy. Způsob plánování učiva vhodně respektoval postupné zvyšování náročnosti prováděných činností. Cíle byly přizpůsobeny aktuálnímu zdravotnímu stavu žáků a respektovaly jejich individuální vzdělávací potřeby.

Odborná způsobilost a délka praxe většiny vyučujících pozitivně ovlivnila metodickou a organizační úroveň sledované výuky.

Vysoké kvalitě pracovního vyučování napomáhalo účelné vybavení a uzpůsobení odborných učeben. Materiál a pracovní nástroje potřebné k výuce byly vždy v dostatečném množství a kvalitě připravené. V některých hodinách však nebyli žáci při práci převlečeni.

Promyšlená organizace práce umožňovala plynulé zvládnutí zvolených činností. V úvodu všech hodin byli žáci poučeni o bezpečnosti práce. Volba vyučovacích metod odpovídala jejich věkovým možnostem. V nižších ročnících převládalo frontální řízení práce s následným prováděním jednotlivých pracovních operací. Diferencované úkoly žáci postupně zvládali v individuálně zvoleném tempu za pomoci a rady vyučujících. Měli prostor k uplatnění svého názoru i fantazie. Praktické činnosti byly vždy názorně předvedeny. Při samostatné práci učitelé dbali na správný postoj, případně sezení žáků, odpovídající držení nástrojů a dodržování stanoveného pracovního postupu i bezpečnosti. Dodržení psychohygieny střídáním činností bylo samozřejmostí. Žáci projevovali dobrou úroveň pracovních dovedností a potřebné zručnosti.

Přiměřená vstupní motivace, zajímavé a aktivizující metody a formy práce i mezipředmětové vztahy, přinášely oživení. Vhodně byl zájem žáků podporován zejména praktickou upotřebitelností zhotovovaných výrobků a citlivým přístupem vyučujících. Na školním pozemku i ve cvičné kuchyni je učitelé vedli k týmové spolupráci. V závěru hodin se často objevily motivační prvky pro příští činnosti. Povzbuzením pro většinu žáků byl úspěšný výsledek práce.

Výuka probíhala v příznivé pracovní atmosféře. Komunikace byla vstřícná a otevřená, žáci měli prostor pro vyjádření vlastního názoru i pro diskusi k dané problematice. Vyučující je vedli k dodržování stanovených pravidel, vzájemnému respektu, toleranci a kázní. K pracovnímu vyučování měli žáci velmi pozitivní vztah, což dokazovali mimořádným zájmem o všechny činnosti.

Ve většině hodin byli žáci vedeni k sebehodnocení i vzájemnému hodnocení. Učitelé oceňovali pokrok při jednotlivých činnostech, jejich hodnocení zdůvodňovali. Na případné chyby žáky taktně upozornili.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy na zvláštní škole v pracovním vyučování měly vynikající úroveň.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v praktické škole

Při inspekci byly hospitovány ve dvou třídách předměty matematika, rodinná výchova, výtvarná výchova a ruční práce, které vyučovaly dvě učitelky. Ty mají pro výuku vypracované tematické plány. Jejich bezprostřední příprava na hodiny byla promyšlená, zařazovaly výchovné i výukové cíle. Dlouhodobější činnosti navazovaly na předchozí znalosti žáků.

Sledované hodiny probíhaly v kmenové třídě, dílně, šicí dílně a rehabilitační místnosti. Všechny byly velmi dobře materiálně zabezpečeny. Vyučující maximálně využívaly názorné pomůcky a k navození příjemné atmosféry radiomagnetofon. Pouze zařazení práce se dřevem v dílně, která pro tyto činnosti nebyla vybavena vhodné nebylo.

Organizace umožňovala žákům dobře se orientovat ve výuce. V úvodu hodin převažovala frontální práce, na kterou navazovaly samostatné činnosti žáků. Vyučující se jim individuálně věnovaly, pomáhaly jim řešit případné potíže při plnění zadaného úkolu. Práce ve dvojicích probíhala jen výjimečně. Často byly využívány mezipředmětové vtahy a tím rozvíjena úroveň myšlení žáků.

Ve většině hodin byli žáci vhodně motivováni prostřednictvím dialogu, předvedením hotového výrobku, častého střídání činností a využívání pomůcek. Projevilo se to v jejich velkém zájmu o probíhající výuku.

Potřebnou pozornost učitelky věnovaly rozvoji komunikativních dovedností žáků. Navozovaly rozhovory, do kterých se žáci přirozeně zapojovali. Vhodně volená práce u jednoho stolu jim umožňovala komunikovat mezi sebou. Velký důraz byl kladen na rozvoj pěkných vztahů, žáci si ochotně pomáhali a byli k sobě tolerantní.

Hodnocení i klasifikace měly spíše motivační charakter a byly většinou zdůvodněné. Žáci byli chváleni za splněný úkol a měli možnost zažít pocit úspěchu. Až na výjimky však chybělo vzájemné hodnocení žáků, zcela bylo opomenuto sebehodnocení.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy měly ve sledovaných předmětech v praktické škole velmi dobrou úroveň.

Průběh a výsledky výchovně vzdělávací práce ve speciální mateřské škole při nemocnici

Spontánní a řízené činnosti

Ke spontánním činnostem motivovaly děti jak vhodně umístěné hračky a pomůcky, tak podporující přístup učitelky, která je citlivým a nenásilným způsobem vybízela ke hře. Motivace k řízeným činnostem byla méně spjata s reálnými dětskými zkušenostmi, ale učitelka pružně zareagovala na nezájem dětí a přizpůsobila jejich činnost aktuální situaci. Hodnocení dětských projevů a výsledků bylo adresné, věcné a posilovalo zážitky z úspěchu.

Příprava spontánních i řízených aktivit stavěla více na praktických zkušenostech, než na promyšleném a v logických souvislostech provázeném plánování učitelky. Přesto její rychlé a pružné přizpůsobení individuálním dětským potřebám umožňovalo ve svém důsledku přirozené učení přiměřeně rozvíjet. Organizačně se řízené a spontánní aktivity prolínaly. Děti měly příležitost se uplatnit, aktivně zacházet a manipulovat s předměty, získávat zkušenosti pokusem a omylem. Učitelka respektovala jejich osobní tempo a účinně jim pomáhala. Byla důsledná a nastavovala potřebný řád. Vytvářela příjemnou atmosféru ve třídě, citlivě a vldně přijímala každé dítě, povzbuzovala jeho sebedůvěru. V komunikaci s dětmi i s rodiči byla přirozená a autentická. Její verbální projevy ale někdy převažovaly nad dětskými, a tak děti dostávaly méně prostoru k sebevyjádření a samostatnému rozhodování. Celkově však přístup učitelky vzbuzoval v dětech důvěru a poskytoval jim pocit bezpečí.

Průběh spontánních a řízených činností ve SpMŠ byl hodnocen jako velmi dobrý.

Průběhové výsledky výchovně vzdělávací činnosti

Průběhové výsledky výchovně vzdělávací činnosti nebylo možné posoudit, neboť děti ve SpMŠ pobývaly jen velmi krátkou dobu. Přesto z jejich projevů bylo zřejmé, že mateřská škola přispívá k překonávání obtíží, vyplývajících z pro ně neobvyklé situace a prostředí.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy ve speciální základní škole při nemocnici

V základní škole při nemocnici proběhly hospitace v předmětech český jazyk, matematika, fyzika, německý jazyk a praktické činnosti. Žáci byli individuálně vyučováni na různých odděleních nebo v učebně zřízené na dětském oddělení. Kvalita přípravy na individuální výuku žáků na lůžku na různých odděleních nemocnice i efektivita využití času pro práci s nimi byly negativně poznamenány tím, že si vyučující před vyučováním nezjistila jejich počet a zdravotní stav. Tyto informace zjišťovala až v době určené pro přímou práci s žáky. Ve třídě na dětském oddělení byly hodiny naopak připraveny a vedeny promyšleně.

Učebna na dětském oddělení byla stísněná, vybavená starším nábytkem. Žáci neměli k dispozici potřebné pomůcky, využívali jen učebnice. Pouze v cizím jazyce poslouchali nahrávky, které si pouštěli ve walkmanu. Při vyučování na lůžku pracovali s učebnicemi a sešity, které jim učitelky přinesly.

Organizace hodin byla promyšlená. V případě prvního setkání vyučující vhodným způsobem zjišťovaly probírané učivo v kmenové škole, aby na ně mohly navázat. Vzhledem ke skladbě žáků z různých škol a ročníků k nim přistupovaly většinou individuálně a z forem volily převážně samostatnou práci. Po vypracování zadaného úkolu vždy provedly kontrolu, často za aktivní účasti žáka. Relaxaci nevěnovaly dostatečnou pozornost, přestože mezi jednotlivými hodinami nebyla zařazena přestávka. Tempo výuky však odpovídalo aktuálnímu zdravotnímu stavu žáků.

Motivace byla využívána podle situací různě. Někdy se vyučující více zaměřily na vstupní motivaci a průběžnou opomíjely, jindy tomu bylo naopak. Dokázaly ale žáky získat pro plnění úkolů a občas své znalosti a vyprávění využily za spoluúčasti žáků pro mezipředmětové vztahy.

Komunikace mezi žáky a vyučujícími byla pěkná, zejména při prvních setkáních citlivě vedená. V žádné z hodin však učitelky nepodporovaly vzájemnou komunikaci mezi žáky. Pokud v hodinách neprobíhala řízená komunikace ze strany vyučujících, byl ve třídě klid a žáci pracovali samostatně. Kontakt navazovali pouze v případě potřeby upřesnit si nejasnosti při vypracovávání zadaného úkolu.

Vyučující žáky v průběhu hodiny chválily, povzbuzovaly a slovně hodnotily jejich výkony. Nezapojovaly je však do hodnocení vlastních výsledků. Závěry hodin či vyučovací doby na odděleních prováděla pouze jedna z nich.

Průběh a výsledky vzdělávání v hospitovaných předmětech v základní škole při nemocnici byly celkově na dobré úrovni.

Výsledky vzdělávání zjišťované školou

Zjišťování výsledků vzdělávání je ve škole prováděno zejména formou ústního ověřování znalostí žáků. Vyhodnocováním čtvrtletních písemných prací z hlavních předmětů (českého jazyka a matematiky), na kterém se kromě vedení školy podílejí i vedoucí metodických

sdužení, je prováděno ve zvláštní škole. Při zjištění závažnějších nedostatků jsou přijímána opatření k nápravě. V pomocné škole jsou sledovány pokroky žáků zejména v rámci vyhodnocování individuálních plánů, které slouží ke stanovení strategie jejich vzdělávání v dalším období. Škola sleduje výsledky svých absolventů na středních odborných učilištích a tím získává zpětnou vazbu o úrovni jejich znalostí a schopnostech adaptace při zařazení do nového prostředí.

Systém sebehodnocení zatím ve škole zaveden není.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy poskytované speciální školou měly celkově velmi dobrou úroveň.

DALŠÍ ZJIŠTĚNÍ

- Údaje, uvedené v *Rozhodnutí, kterým se mění zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení s účinností od 1. ledna 2004, čj. 31 549/2003-21* ze dne 17. prosince 2003, jsou v souladu se *Zřizovací listinou příspěvkové organizace Jihomoravského kraje čj. 44/14* ze dne 15. listopadu 2001, včetně jejich dodatků č. 1. – 5.
- Při kontrole osobní dokumentace žáků zvláštní školy bylo zjištěno, že u 23 žáků v předložených odborných vyšetřeních nebyl v doporučení jednoznačně návrh na zařazení do zvláštní školy, a tím i vzdělávání podle vzdělávacího programu zvláštní školy. Odborné pracoviště jednoznačně nedoporučilo k zařazení do tohoto typu školy 10 z nich. Jako odpovídající určuje vzdělávání v základním školství a současně doporučuje i způsob, jakým má být výuka vzhledem k obtížím žáků (specifické poruchy učení, sociální zanedbanost, disharmonický vývoj osobnosti apod.) realizována. Ředitel školy tyto žáky sice přijal v souladu s platnou vyhláškou, která umožňuje přijmout i nepostižené žáky, nezajistil však odpovídající vzdělávání navrhované na základě odborného vyšetření. Výuka neprobíhá v rozsahu učiva základní školy, ale podle programu zvláštní školy, což neodpovídá intelektovým předpokladům těchto žáků.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

1. *Rozhodnutí, kterým se mění zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení s účinností od 1. ledna 2004, čj. 31 549/2003-21* ze dne 17. prosince 2003
2. *Zřizovací listina příspěvkové organizace Jihomoravského kraje, čj. 44/14* ze dne 15. listopadu 2001
3. *Dodatky č. 1. – 5. Zřizovací listiny příspěvkové organizace Jihomoravského kraje, čj. 44/14* ze dne 15. listopadu 2001
4. *Škol (MŠMT) V 4c-01 Příloha k výkazu o speciálních školách o pomocné škole, rehabilitační třídě a přípravném stupni podle stavu k 30. 9. 2003* ze dne 3. října 2003 – s údaji o přípravném stupni
5. *Škol (MŠMT) V 4c-01 Příloha k výkazu o speciálních školách o pomocné škole, rehabilitační třídě a přípravném stupni podle stavu k 30. 9. 2003* ze dne 3. října 2003 – s údaji o pomocné škole a o rehabilitační třídě

6. Škol (MŠMT) V 4b-01 Příloha k výkazu o speciálních školách o základní-zvláštní škole podle stavu k 30. 9. 2003 ze dne 3. října 2003 – s údaji o zvláštní škole
7. Škol (MŠMT) V 4a-01 Příloha k výkazu o speciálních školách, o střední škole, odborném učilišti, praktické škole podle stavu k 30. 9. 2003 ze dne 3. října 2003 - s údaji o praktické škole
8. Škol (MŠMT) V 4b-01 Příloha k výkazu o speciálních školách o základní-zvláštní škole podle stavu k 30. 9. 2003 ze dne 3. října 2003 – s údaji o základní škole při nemocnici
9. Škol (MŠMT) V 4d-01 Příloha k výkazu o speciálních školách o mateřské škole podle stavu k 30. 9. 2003 ze dne 3. října 2003 – s údaji o mateřské škole při nemocnici
10. Škol (MŠMT) V 19-01 Výkaz o ubytovacím zařízení podle stavu k 15. 10. 2003 ze dne 17. října 2003
11. Škol (MŠMT) V 4-01 Výkaz o speciálních školách podle stavu k 30. 9. 2003 ze dne 15. října 2003 - s údaji o školních družinách a klubech
12. Doklady o nejvyšším dosaženém vzdělání pedagogických pracovníků
13. Jmenování do funkce ředitele Speciálních škol Znojmo čj. 21 932/2000- 26 ze dne 22. června 2000
14. Usnesení Rady Jihomoravského kraje, kterým se potvrzuje ředitel ve funkci ředitele Speciálních škol Znojmo, čj. KH/1912/01, ze dne 12. prosince 2001
15. Přehled vzdělávání pedagogických pracovníků ve školním roce 2003/2004
16. Povinnosti vedoucího učitele odloučeného pracoviště ze dne 21. srpna 2000
17. Koncepce rozvoje školy, leden 2004
18. Plán práce na školní rok 2003/2004
19. Týdenní plány pro školní rok 2003/2004
20. Hlavní cíle MŠ pro školní rok 2003/2004
21. Celoroční plán pro program výchovně vzdělávací činnosti ve SMS (školní rok 2003/2004)
22. Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2002/2003
23. Třídní knihy všech tříd pomocné školy, zvláštní školy praktické školy s dvouletou přípravou a základní školy při nemocnici ve školním roce 2003/2004
24. Třídní knihy nepovinných předmětů ZvŠ ve školním roce 2003/2004
25. Třídní knihy zájmových útvarů ZvŠ ve školním roce 2003/2004
26. Třídní výkazy všech tříd pomocné školy, zvláštní školy praktické školy s dvouletou přípravou ve školním roce 2003/2004
27. Katalogové listy žáků tříd pomocné školy, zvláštní školy praktické školy s dvouletou přípravou školy ve školním roce 2003/2004
28. Přehled žáků speciálních škol podle tříd
29. Seznam žáků jednotlivých oddělení – tříd – školní rok 2003/2004 ZŠ při nemocnici
30. Denní stavy žáků v ZŠ při nemocnici ve školním roce 2003/2004
31. Seznam žactva školy při ...MŠ, ve školním roce 2003/2004
32. Přehled výchovné práce speciální mateřské školy ve školním roce 2003/2004
33. Osobní dokumentace všech žáků navštěvujících speciální školy ve školním roce 2003/2004 včetně Rozhodnutí o přijetí
34. Rozvrh hodin podle tříd praktické školy, zvláštní školy, pomocné školy a ZŠ při nemocnici pro školní rok 2003/2004
35. Průběh vyučování ve školním roce 2003/2004

36. *Dozory na chodbách* školní rok 2003/2004 bez data
37. *Dozory ve školní jídelně* školní rok 2003/2004 bez data
38. *Školní řád* platný od 2. září 2002
39. *Vnitřní řád školy* pro školní rok 2003/2004 bez data
40. *Klasifikační řád* ze dne 1. září 2002
41. *Organizační řád školy* s účinností od 2. září 2002
42. *Vnitřní řád školy ZŠ a MŠ při okresní nemocnici ve Znojmě* (nedatováno)
43. *Režim dne v MŠ* (bez data)
44. *Režim týdne mateřské školy a družiny* (bez data)
45. *Minimální preventivní program* pro školní rok 2004/2004
46. *Vyhodnocení Minimálního vzdělávacího programu* za školní rok 2002/2003
47. *Individuální vzdělávací plány* pro školní rok 2003/2004
48. *Evidence žáků s individuálními vzdělávacími potřebami* pro školní rok 2003/2004
49. *Plán výchovného poradce* pro školní rok 2003/2004
50. *Časový plán činnosti* pro školní rok 2003/2004
51. *Náplň práce výchovné poradkyně* září 2004
52. *Zprávy z psychologických vyšetření odborných pracovišť* pro školní rok 2003/2004
53. *Přehled akcí pro vycházející žáky* 2003/2004
54. *Vyhodnocení přihlášek žáků do SOU a OU* ve školním roce 2003/2004
55. *Zápis z jednání rodičů se zástupci SOU a OU* ve školním roce 2003/2004
56. *Kopie přihlášek vycházejících žáků* ve školním roce 2003/2004
57. *Evidence absence žáků* 2003/2004
58. *Vyhodnocení absence žáků* za 1. pololetí školního roku 2003/2004
59. *Přehled žádostí k vyšetření v PPP Znojmo* 2003/2004
60. *Záznamové listy z pohovorů s rodiči* 2003/2004
61. *Záznamové listy z pohovorů se žáky* 2003/2004
62. *Evidence příspěvků a připomínek prezentovaných výchovnou poradkyní na pedagogických radách a metodických sdruženích* ve školním roce 2003/2004
63. *Přehled o zvýšené individuální péči*. Logopedie, reedukace školní rok 2003/2004
64. *Diagnostika 2003/2004* speciální mateřské školy
65. *Záznamy ze schůzek žákovské samosprávy* ve školním roce 2003/2004
66. *Kopie Rozhodnutí o prodloužení školní docházky* 2003/2004
67. *Seznam žáků s kombinovanými vadami* ve školním roce 2003/2004
68. *Tematické plány tříd pomocné školy, matematiky, českého jazyka a pracovního vyučování tříd zvláštní školy, matematiky, ručních prací, výtvarné výchovy a rodinné výchovy tříd praktické školy* na školní rok 2003/2004
69. *Vzorek žákovských knížek, sešitů a písemných prací žáků* ve školním roce 2003/2004
70. *Zpráva z metodicko – konzultační návštěvy* krajského koordinátora péče o osoby s autismem ze dne 25. května 2004
71. *Zápisy z pedagogických rad*
72. *Zápisy z porad vedení*
73. *Zápisy z kontrol a hospitací*

74. Zápisy z jednání metodických sdružení
75. Podkladová dokumentace
76. Hospitační záznamy ČŠI
77. Ddotazník pro ředitele před inspekcí

ZÁVĚR

Personální podmínky z hlediska odborné a pedagogické způsobilosti pedagogů škola nemá zcela příznivé. Zaujetí pedagogických pracovníků, chápání a respektování obtíží žáků a ochota k sebevzdělávání se však promítly v kvalitně vedeném pedagogickém procesu. Organizace chodu školy, informační systém i vedení zaměstnanců jsou ve zpracovaných dokumentech školy dobře nastaveny, jejich účinnost je však snižována málo promyšlenou a nesystematickou kontrolní a zejména hospitační činností.

Materiální podmínky, přestože byly na jednotlivých pracovištích rozdílné, až na výjimky vytvářely podnětné prostředí pro výuku a umožňovaly vzdělávací programy realizovat v plném rozsahu.

Průběh vzdělávání byl ve všech třídách pozitivně ovlivňován klidným, vstřícným přístupem pedagogů a jejich zřejmou snahou pomáhat žákům překonávat obtíže související s jejich postižením i učením. Ve třídách, kde byly preferovány frontální přístupy v práci, se méně dařilo efektivně využívat čas pro učení a podporovat aktivitu a zaujetí žáků. Menší pozornost byla v některých třídách věnována cílené relaxaci, potřebné k uvolnění žáků během výuky, a jejich sebehodnocení. Vysoká úroveň a velmi dobré výsledky byly dosahovány ve zvláštní i praktické škole v oblasti manuální zručnosti a pracovních dovedností žáků, potřebných pro jejich zapojení do běžného života. Promyšlená a cílená individuální práce ve většině tříd pomocné školy i dobrá znalost jednotlivých žáků, umožňovaly pedagogům využívat vhodné metody a přístupy, které je rozvíjely v potřebných oblastech v souladu s individuálními schopnostmi a předpoklady.

Ve SpMŠ při nemocnici klady spočívaly především v možnosti aktivního zapojení rodičů do průběhu výchovně vzdělávací práce a ve věcném, při tom citlivém přístupu učitelky k dětem. Chyběla však větší cílevědomost v plánování individuálního rozvoje dětí.

Organizace výuky ve SpZŠ při nemocnici nebyla vždy dostatečně promyšlená z hlediska využití času pro učení. Učení bylo zaměřeno na to, aby žák po návratu z hospitalizace mohl plynule a bez problémů pokračovat v kmenové škole. Přístupy k nim byly vstřícné, pomáhaly překonávat obtíže související s hospitalizací.

Žákům, kteří byli přijati do zvláštní školy bez doporučení odborného pracoviště škola nezajistila vzdělávání odpovídající jejich předpokladům. Přestože součástí odborného vyšetření je i návrh vhodného typu školy i způsob, jakým má být výuka vzhledem k obtížím žáků při učení realizována, probíhá podle programu zvláštní školy.

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Razítko

Složení týmu	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	PaedDr. Hana Sedláčková, v. r.
Členové týmu	Mgr. Jan Dusík, v. r.
	Mgr. Ladislav Fiala, v. r.
	Mgr. Vladimíra Rybářová, v. r.
	Mgr. Ludmila Šimáčková, v. r.
	PaedDr. Eliška Vencálková, v. r.

Další zaměstnanci ČŠI Ing. Hana Šarounová, p. Jaroslav Šimůnek, Ing. Jiří Koc – kontrolní pracovníci

V Blansku dne 25. června 2004

Datum a podpis ředitele školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 9. července 2004

Razítko

Ředitel školy, nebo jiná osoba oprávněná jednat za školu

Titul, jméno a příjmení	Podpis
PaedDr. Ivan Pospíchal, ředitel Speciálních škol Znojmo, v. r.

Dle § 19 odst. 7 zákona č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů, může ředitel školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekce do 14 dnů po jejím obdržení na adresu pracoviště vedoucího inspekčního týmu, tj. Česká školní inspekce, PaedDr. Hana Sedláčková, nám. Republiky 1, 678 01 Blansko. Připomínky k obsahu inspekční zprávy se stávají její součástí.

Hodnotící stupnice:

Stupeň
Vynikající
Velmi dobrý
Dobrý
Vyhovující
Nevyhovující

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. Jednacího protokolu ČŠI
Krajský úřad – odbor školství	2004-07-23	12-1040/04/184-952
Zřizovatel		
Rada školy		

Připomínky ředitele(ky) školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
		Připomínky nebyly podány.